

Byla C-256/19

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2019 m. kovo 26 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Wien (Austrija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. vasario 27 d.

Pareiškėja:

S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Atsakovas:

Magistrat der Stadt Wien

Pagrindinės bylos dalykas

Už teises į atostogas statybų sektoriuje atsakingo subjekto teisė reikalauti iš pareiškėjos mokėjimų, susijusių su jos darbininkams skirtais atostoginiais, įgyvendinant Direktyvos 2003/88/EB 7 straipsnį

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Teismo jurisdikcijos nebuvimo, kurį lėmė bylų paskirstymo teisme tvarkos pažeidimas atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, pasekmės ES teisės požiūriu ir teisės aktų leidėjo pareiga užtikrinti galimybę remtis tokiais pažeidimais

Prejudiciniai klausimai

1. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir veiksmingumo principą, bent jau atsižvelgiant į nacionalinės teisės sistemą, kurioje, siekiant užtikrinti teismų nepriklausomumą ir

nešališkumą, konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į bylų paskirstymą teisėjams vadovaujantis iš anksto pagal bendrąsias taisykles nustatyta nekintama bylų paskirstymo tvarka, reikia aiškinti taip, kad teisės aktų leidėjas privalo užtikrinti, jog ši pagrindinių teisių garantija būtų veiksminga, o ne tik teorinė?

1a. Papildomas klausimas: jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir pagal veiksmingumo principą tokioje nacionalinės teisės sistemoje, kurioje konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į nekintamą bylų paskirstymo tvarką, teisės aktui leidėjui tenka kokios nors užtikrinimo pareigos ir, jei taip, kokios?

1b. Papildomi klausimai: jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

1b- 1) Ar pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir pagal veiksmingumo principą bent jau atsižvelgiant į tokią nacionalinės teisės sistemą, kurioje konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į nekintamą bylų paskirstymo tvarką, reikalaujama nepaisyti pagal įstatymą nekompetentingo organo nurodymo ar veiksmo dėl bylos paskyrimo teisėjui?

1b- 2) Ar pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir pagal veiksmingumo principą bent jau atsižvelgiant į tokią nacionalinės teisės sistemą, kurioje konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į nekintamą bylų paskirstymo tvarką, yra reikalaujama, kad pagal teismo vidaus darbo tvarkos taisykles už bylų paskyrimą atsakingam organui priimant sprendimą dėl bylos paskyrimo apskritai nebūtų suteikiama jokios diskrecijos arba būtų suteikiama iš anksto nustatyta siaura diskrecija?

2. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir veiksmingumo principą, bent jau atsižvelgiant į nacionalinės teisės sistemą, kurioje, siekiant užtikrinti teismų nepriklausomumą ir nešališkumą, konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į bylų paskyrimą teisėjams vadovaujantis iš anksto pagal bendrąsias taisykles nustatyta nekintama bylų paskirstymo tvarka, reikia aiškinti taip, kad teisėjas, kuriam kyla abejonių 1) dėl bylų paskirstymo teisme teisėtumo ir (arba) 2) dėl bylų paskirstymo tvarką teisme įgyvendinančio vidaus sprendimo, tiesiogiai susijusio su šio teisėjo veikla (visų pirma dėl sprendimo dėl bylų priskyrimo), teisėtumo, dėl šių abejonių turi galėti (visų pirma nepatirdamas finansinių išlaidų) kreiptis į kitą teismą, kuris turi visišką diskreciją peržiūrėti neteisėtu laikomo teisės akto teisėtumą?

Neigiamai atsakius į šį klausimą: ar yra kokių nors kitų reikalavimų, kuriuos turi garantuoti teisės aktų leidėjas ir kurie užtikrintų, kad teisėjas galėtų pasiekti, jog būtų teisėtai laikomasi jam taikomų įstatymo reikalavimų paisyti įstatyme (visų pirma teismo viduje) nustatytų bylų paskyrimo reikalavimų?

3. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir veiksmingumo principą, bent jau atsižvelgiant į nacionalinės teisės sistemą, kurioje, siekiant užtikrinti teismų nepriklausomumą ir nešališkumą, konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į bylų paskyrimą teisėjams vadovaujantis iš anksto pagal bendrąsias taisykles nustatyta nekintama bylų paskirstymo tvarka, reikia aiškinti taip, kad teismo proceso šalis, kuriai kyla abejonų 1) dėl bylų paskirstymo teisme nuostatos, kuri jos teismo proceso baigčiai turi prejudicinę reikšmę, teisėtumo ir (arba) 2) dėl šios bylos paskyrimo konkrečiam teisėjui teisėtumo, dar prieš teismui priimant sprendimą turi galėti (nepatirdama pernelyg didelių finansinių išlaidų) dėl šių abejonų kreiptis į kitą teismą, kuris turi visišką diskreciją peržiūrėti neteisėtu laikomo teisės akto teisėtumą?

Neigiamai atsakius į šį klausimą: ar yra kokių nors kitų reikalavimų, kuriuos turi garantuoti teisės aktų leidėjas ir kurie užtikrintų, kad šalis, dar prieš teismui priimant sprendimą, galėtų pasiekti, jog būtų teisėtai laikomasi jos pagrindinės teisės į „pagal įstatymą įsteigtą teismą“?

4. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir veiksmingumo principą, bent jau atsižvelgiant į nacionalinės teisės sistemą, kurioje, siekiant užtikrinti teismų nepriklausomumą ir nešališkumą, konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į bylų paskyrimą teisėjams vadovaujantis iš anksto pagal bendrąsias taisykles nustatyta nekintama bylų paskirstymo tvarka, reikia aiškinti taip, kad bylų paskirstymas ir gaunamų bylų registravimas teisme turi būti tokie skaidrūs ir suprantami, kad teisėjas arba šalis galėtų nesunkiai patikrinti, ar konkreti byla tam tikram teisėjui ar teisėjų kolegijai buvo paskirta laikantis bylų paskirstymo teisme reikalavimų?

Neigiamai atsakius į šį klausimą: ar yra kokių nors kitų reikalavimų, kuriuos turi garantuoti teisės aktų leidėjas ir kurie užtikrintų, kad teisėjas arba šalis galėtų sužinoti, ar tam tikra byla buvo paskirta teisėtai?

5. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir veiksmingumo principą, bent jau atsižvelgiant į nacionalinės teisės sistemą, kurioje, siekiant užtikrinti teismų nepriklausomumą ir nešališkumą, konstituciškai yra įtvirtinta pagrindinė teisė į bylų paskyrimą teisėjams vadovaujantis iš anksto pagal bendrąsias taisykles nustatyta nekintama bylų paskirstymo tvarka, reikia aiškinti taip, kad teismo proceso šalys ir teisėjas turi nesunkiai galėti suprasti bylų paskirstymo reglamentavimo turinį ir kad teismo proceso šalys ir teisėjas tokiu būdu turi galėti patikrinti, ar byla tam tikram teisėjui ar teisėjų kolegijai buvo paskirta teisėtai?

Neigiamai atsakius į šį klausimą: ar yra kokių nors kitų reikalavimų, kuriuos turi garantuoti teisės aktų leidėjas ir kurie užtikrintų, kad teisėjas arba šalis galėtų sužinoti, ar tam tikra byla buvo paskirta teisėtai?

6. Kokios pareigos imtis veiksnu, atsižvelgiant į jo Sąjungos teisėje įtvirtintą pareigą laikytis Sąjungos teisėje numatytų procesinių reikalavimų, tenka teisėjui, kuris (neteisiniu arba teismo vidaus) teisės aktu, kurio jis negali užginčyti, yra įpareigojamas atlikti Sąjungos teisę ir šalies teises pažeidžiantį veiksnu?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

ESS 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 ir 47 straipsniai

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnis

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Bundes-Verfassungsgesetz (Federalinės Konstitucijos įstatymas, toliau – B-VG) 83 straipsnis ir 135 straipsnio 2 dalis

Gesetz über das Verwaltungsgericht Wien (Vienos administracinio teismo įstatymas) 14 ir 18 straipsniai

Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz (Įstatymas, reglamentuojantis statybos sektoriaus darbuotojų mokamas atostogas ir išeitines išmokas, toliau – BUAG) 2-3, 4-12, 22-23 ir 24-29a straipsniai

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nagrinėja skundą, pareiktą dėl 2018 m. birželio 19 d. atsakovo sprendimo, pagal *Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz* (Įstatymas, reglamentuojantis statybos sektoriaus darbuotojų mokamas atostogas ir išeitines išmokas, toliau – BUAG) 25 straipsnio 5 dalį priimto dėl 2018 m. gegužės 24 d. pareiškėjos prieštaravimo dėl 2018 m. balandžio 25 d. įsiskolinimų suvestinės.
- 2 Ši įsiskolinimų suvestinė buvo grindžiama reikalavimu, kurį *Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse* (Statybos sektoriaus darbuotojams mokamų atostogų ir išeitinių išmokų kasa, toliau – BUAK) pareiškė pareiškėjai ir kuris buvo susijęs su teisėmis į atostoginius pagal Direktyvos 2003/88/EB 7 straipsnį, nes BUAK preziumavo, kad pareiškėja patenka į BUAG taikymo sritį. Pareiškėja su tuo nesutiko teigdama, kad jos įmonė nepatenka į BUAG taikymo sritį ir todėl jos užginčytas sprendimas neteisėtai suvaržo jos turtines teises.
- 3 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teisėjui 2018 m. liepos 26 d. buvo paskirti du skundai kaip viena teisių gynimo priemonė, turinti tik vieną bylos numerį. Tačiau faktiškai šie du skundai buvo grindžiami

dviem atskirais institucijų sprendimais, priimtais dėl dviejų atskirų, tarpusavyje nesusijusių ir skirtingomis dienomis pareikštų prieštaravimų.

- 4 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo kanceliarija abu šiuos skundus (per klaidą) palaikė viena teisių gynimo priemone ir paskyrė juos teisėjui ne atskirai, kiekvieną pagal atitinkamas bylų paskyrimo taisykles, jų paskyrimas neatitiko bylų paskirstymo reikalavimų. Po to, kai prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teisėjas atkreipė kanceliarijos dėmesį į šią akivaizdžią klaidą, 2018 m. liepos 31 d. antrajam skundai irgi buvo skirtas atskiras bylos numeris, o pats skundas iš naujo buvo paskirtas nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teisėjui remiantis faktiškai netaikytina bylų paskirstymo nuostata.
- 5 Todėl 2017 m. rugpjūčio 3 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teisėjas dėl šio klaidingo paskyrimo pareiškė „jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą“; teismo pirmininkas, nepasitaręs su kompetentingu bylų paskirstymo komitetu, žodžiu nurodė kanceliarijai nepaisyti bylų paskirstymo nuostatos, pagal kurią nagrinėjamas aktas turi būti paskirtas iš naujo, ir pridėti skundą prie kitos (jau prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teisėjui paskirtos) bylos. Šis žodinis nurodymas nebuvo užfiksuotas jokiuose dokumentuose; prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teisėjas apie tai sužinojo atsitiktinai.
- 6 Austrijos teisės sistemoje nėra numatyta atskiros teisių gynimo priemonės, kuria būtų galima pasinaudoti dėl tokių teismo pirmininko veiksmų. Todėl 2018 m. spalio 5 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teisėjas pateikė prašymą pripažinti, kad nagrinėti šį skundą neįeina į jo kompetenciją, ir paaiškino, kad jo priimtas sprendimas bet kuriuo atveju prieštarautų Konstitucijai ir pažeistų EŽTK 6 straipsnio 1 dalį ir dėl to jam grėstų tarnybinės, drausminės, baudžiamosios ir žalos atlyginimo sankcijos.
- 7 2018 m. spalio 10 d. raštu *Verwaltungsgericht Wien* (Vienos administracinis teismas) pirmininkas pranešė prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teisėjui, kad nagrinėti šį skundą įeina į jo kompetenciją ir jis privalo jį išnagrinėti. Šį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teisėjas apskundė *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas). 2018 m. lapkričio 21 d. nutartimi *Verwaltungsgerichtshof* šį skundą atmetė, motyvuodamas tuo, kad teisę kelti sprendimo galimo prieštaravimo Konstitucijai ir konvencijai problemą turi tik proceso šalis, bet ne teisėjas, kuriam kompetencija nagrinėti bylą buvo priskirta nusižengiant įstatymo reikalavimams.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 8 Jei nagrinėjamu atveju teisėjas laikytų, kad dėl Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio taikymo viršenybės EŽTK 6 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį pažeidžiančio sprendimo dėl bylos paskyrimo nereikia laikytis ir vykdyti ir todėl nenagrinėtų jam pažeidžiant įstatymus paskirtos bylos, jam grėstų

rimtos pasekmės pagal baudžiamosios, tarnybinės ir žalos atlyginimo teisės nuostatas. Tačiau šios pasekmės teisėjui gresia ir tuomet, jei jis priimtų sprendimą, nepaisydamas to, kad žino, jog neturi kompetencijos šį skundą nagrinėti. Todėl teisėjas neturi alternatyvų imtis veiksmų, kurie leistų jam šių pasekmių išvengti. Pagal Austrijos teisės sistemą teisėjas netgi negali remtis tuo, kad jis, nusižengiant įstatymams, buvo įpareigotas šiurkščiai pažeisti Austrijos *Bundesverfassung* (Federalinė Konstitucija), EŽTK ir Pagrindinių teisių chartijos reikalavimus.

- 9 Dėl pirmojo klausimo, ar teisės aktų leidėjas privalo užtikrinti, kad įstatyme numatyta pagrindinių teisių lygmens garantija dėl nekintamos bylų paskirstymo tvarkos, būtų veiksminga, o ne tik teorinė, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas paaiškina, kad teisės aktų leidėjas, vykdydamas savo pareigas pagal EŽTK ir Sąjungos teisę, privalo užtikrinti, kad suteikta pagrindine teise būtų faktiškai įmanoma naudotis.
- 10 Kiek žinoma, kol kas nėra Teisingumo Teismo jurisprudencijos, kurioje būtų giliau nagrinėtas klausimas, koku būdu ir kokia apimtimi šis veiksmingumo reikalavimas turi būti reglamentuojamas įstatymuose, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje, siejamame su EŽTK 6 straipsnio 1 dalimi, įtvirtintą teisę į kompetencijos nagrinėti bylas priskyrimą teisėjams laikantis įstatymo. Tai, kad šis klausimas yra labai svarbus bent jau Austrijoje, rodo aprašytoji nacionalinė teisinė padėtis, neleidžianti nei teisėjui, nei kuriai nors proceso šaliai siekti, kad paskirstant kompetenciją būtų laikomasi įstatymo reikalavimų.
- 11 Dėl antrojo klausimo, ar teisėjas, kuriam kyla abejonų dėl bylų paskirstymo teisme tvarkos ir (arba) ją įgyvendinančio sprendimo dėl (paskyrimo) teisėtumo, turi turėti realią galimybę kreiptis į kitą teismą, turintį visus peržiūros įgaliojimus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas paaiškina, kad, kiek tai susiję su pagrindinių teisių lygmens teisės aktų leidėjo užtikrinimo pareigomis, pagrindinės teisės adresatui suteikiama ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą. Pagal nacionalinę jurisprudenciją, kurios problematika iškelta šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą, teisėjui nesuteikiama jokių teisių į tokią veiksmingą teisminę gynybą. Todėl kyla klausimas, ar teisėjas, kuriam nusprendžiama paskirti bylą, vien dėl įstatyme numatytų sankcijų, kurios jam gresia nesilaikant sprendimo dėl paskyrimo, yra Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtintų pagrindinių teisių lygmens garantijų adresatas. Neigiamo atsakymo atveju kyla klausimas, ar ir kokia apimtimi šis teisėjas bent jau netiesiogiai pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį turi specialias teises, visų pirma teisę siekti, kad kitas nepriklausomas teismas peržiūrėtų sprendimą dėl paskyrimo, kuriuo pažeidžiama bylų paskirstymo teisme tvarka.
- 12 Dėl trečiojo klausimo, ar teismo proceso šalis, kuriai kyla abejonų dėl bylų paskirstymo teisme nuostatos, kuri jos teismo proceso baigčiai turi prejudicinę reikšmę, teisėtumo ir (arba) dėl šios bylos paskyrimo konkrečiam teisėjui teisėtumo, dar prieš teismui priimant sprendimą turi galėti kreiptis į kitą teismą, kuris turi visišką diskreciją peržiūrėti neteisėtu laikomo teisės akto teisėtumą,

prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nurodo įstatymo kliūtis, neleidžiančias pasinaudoti pagrindine teise į veiksmingą teisinę gynybą.

- 13 Atsižvelgiant į aiškią ir neginčijamą Austrijos teisinę padėtį administraciniame procese nėra jokios galimybės siekti, kad dar prieš teismui priimant galutinį sprendimą būtų įvertintas teisėjo šališkumo ar kompetencijos nebuvimo klausimas. Atsižvelgiant į EŽTT jurisprudenciją dėl šios teisinės padėties atrodo, kad pirmiau minėtos šalies teisės neigimas pažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį.
- 14 Dėl ketvirtojo klausimo, ar bylų paskirstymo tvarka ir gaunamų bylų registravimas teisme turi būti tokie skaidrūs ir suprantami, kad teisėjas arba šalis galėtų nesunkiai patikrinti, ar konkreti byla buvo paskirta laikantis bylų paskirstymo teisme reikalavimų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas konstatuoja, kad ši byla yra tipiškas pavyzdys, kad faktiškai neįmanoma suprasti teismo vidaus sprendimų dėl bylų paskyrimo motyvų. Todėl net ir tuo atveju, jei Teisingumo Teismas į abu pirmiau pateiktus klausimus atsakys teigiamai, tol, kol teisės aktų leidėjas nenustatys įgyvendintinų reikalavimų dėl suprantamos ir lengvai prieinamos bylų paskyrimo dokumentacijos, Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teisė bus tik teorinio pobūdžio.
- 15 Be to, pagal dabartinę praktiką proceso šalis faktiškai neturi jokių galimybių sužinoti apie su bylos paskyrimu susijusius procesus, nes dažniausiai netgi teisėjas negauna tokios informacijos. Tai irgi rodo, koks svarbus yra išaiškinimas, kokie Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje numatyti reikalavimai yra keliami teisės aktų leidėjui dėl skaidraus ir patikrinamo bylų paskyrimo užtikrinimo.
- 16 Dėl penktojo klausimo, ar teismo proceso šalys ir teisėjas turi nesunkiai galėti suprasti bylų paskirstymo reglamentavimo turinį ir galėti patikrinti bylos paskyrimo teisėtumą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas paaiškina, kad konkretus bylos paskyrimas dažniausiai nekvestionuojamas, nes netgi patys teisėjai neturi galimybės sužinoti, kaip byla buvo paskirta. Tai reiškia, kad bylas skirstantys organai faktiškai yra nekontroliuojami. Be to, pagal dabartinę Austrijos teisinę padėtį bylos paskirstymo teisme tvarkos nuostatų atitikties įstatymams negali ir (arba) neturi teisės peržiūrėti joks teismas.
- 17 Šeštasis klausimas, atsižvelgiant į teisėjams svarbią bylų paskyrimo problemą, yra susijęs tuo, kokios pareigos imtis veiksmų tenka teisėjui, kuris teisės aktu, kurio jis negali užginčyti, yra įpareigojamas atlikti Sąjungos teisę ir šalies teises pažeidžiantį veiksma, turint galvoje jo Sąjungos teisėje įtvirtintą pareigą laikytis Sąjungos teisėje numatytų procesinių reikalavimų.
- 18 Kaip jau minėta, tuo atveju, jei byla buvo paskirta nusižengiant reikalavimams, teisėjas tampa pažeidžiamas, nes, neturėdamas galimybės remtis šia neatitiktimi įstatymams, jis, pažeidžiant Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, yra priverstas priimti sprendimą. Tačiau dar didesnė problema iškyla, kai teisėjas rimtai žiūri į Teisingumo Teismo jurisprudenciją ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį

akivaizdžiai pažeidžiantį paskyrimo aktą dėl tiesiogiai taikomos ES teisės viršenybės laiko nepriimtu arba nevykdytinu. Tuomet iš tiesų pažeidžiamos Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos šalies teisės, nes dėl akto nevykdymo procesas užsitęsia. Tokiu atveju teisėjui lieka tik galimybė pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, jei atsitinka taip, kad konkrečiai paskirtoje byloje yra įgyvendinama ES teisė.

DARBINIS VERTINIMAS